Mangelfull oversettelse av Bibelen gjør at man misforstår dette med Antikrist og verdensmakt!

Av Jan Lilleby

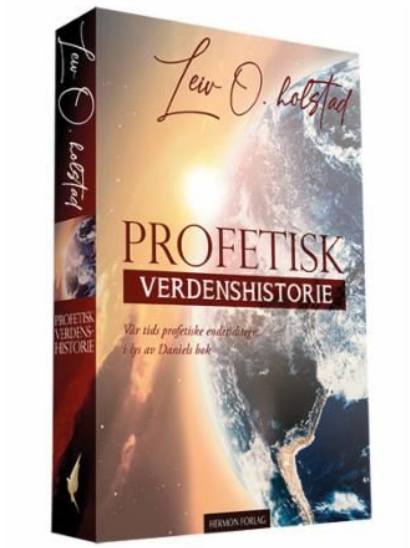

Jeg har i flere av mine artikler og bøker kommet nærmere inn på det beklagelige faktum at Bibelen i mange tilfeller viser seg å være feilaktig, ja, helt misvisende oversatt.
Denne gang vil jeg sette søkelyset på dette problemet, da jeg igjen ble påminnet om det da jeg nylig leste Leiv O. Holstads nyeste bok *«Profetisk Verdenshistorie»* - undertittel «Endetidstegn i lys av Daniels bok». Første opplag utgitt på Hermon Forlag 2019, andre opplag i 2020. ISBN: 978-82-302-1528-9.
Boken virker meget tettskrevet – forfatteren har jo også uttrykt at den er produkt av borti 20 års studier og arbeid. Den ble altså ikke til over natten. Og hadde det ikke vært for min kone, som gav meg boken i bursdagsgave i august 2021, så hadde jeg nok dessverre ennå vært uvitende om den. Jeg er ikke flink til å søke i bokmarkedet etter materiell. Men min kone er nok litt skarpere på det enn meg.
Første gang undertegnede var gjort oppmerksom på Leiv O. Holstad, som en forkynner, var da sistnevnte besøkte pinsemenigheten Betania i Tønsberg en gang på tidlig 2000-tallet (mener jeg å huske), da pastor i menigheten var Osvald Instebø. Holstad hadde da et tema i møtene som gikk på dette med Jesu gjenkomst, og var innom diverse ting i den forbindelse. (I dag har menigheten navnet Tønsberg Pinsekirke Betania). Jeg tror jeg overvar to møtekvelder om jeg kan huske riktig.
Leiv O. Holstad ble jo kjent innen kristenheten for å ha startet 'Marita Stiftelsen' til hjelp for de som var blitt rusavhengige. Det vakte sorgtung oppmerksomhet da han dessverre døde av kreftsykdom i 2020, bare 68 år gammel.
Hans bok virker meget godt gjennomarbeidet og fint satt opp hva gjelder systematikk og inndelinger med henvisninger/fotnoter hele veien. Et vell av nyttig informasjon for alle bibel-interesserte uansett ens tilhørighet i respektive trossamfunn. Han har også lagt inn *tenkte samtaler* mellom de personer som framstilles i Daniels bok samt en rekke fine detaljer som gjør lesingen

interessant.
Jeg nevner denne boken, mest på grunn av at Holstad synes å ha vært av den kategori kristne som antok bibelsynet om at Antikrist vil komme og ta over hele verden, og undertvinge den til å ta på seg 'Dyrets merke' slik en kan lese om i Åp. 13 mv.
Han beskrev sine standpunkter og forsvarte dette bibelsynet med en rekke argumenter, og som jeg jo kjenner igjen særlig fra det jeg har lest og hørt fra de *mest kjente amerikanske forkynnere* opp gjennom årene som har eskatologi som sitt spesielle felt.

En av de mest kjente blant disse er Hal Lindsey, for ikke å snakke om de to forfatterne av 'Left Behind' bokserien (utgitt på Rex Forlag under tittel 'Latt Tilbake'), Tim LaHaye og Jerry B. Jenkins. Lindsey driver egen YouTube kanal og kan ses og høres der for de som vil sjekke ut forkynnelsen. Lindsey har et vell av bokutgivelser og han ble vel mest kjent for boken 'Late Great Planet Earth'. Han har daglige nyhets-programmer i bibelsk eskatologi og anses som en kapasitet ikke bare i amerikansk kristenhet, men mange steder verden over. Men som sagt, han er kjent også for å ha den overbevisningen at Antikrist vil komme som en diktator for en 'One World Government' – og alt han sier over YouTube kanalen og ellers i TV-media og bøker, er preget av dette.

Felles for alle som hevder at Antikrist kommer som verdenshersker, er at de etter hva jeg kan se i Bibelen, lider av å ha vært *ført bak lyset ved tvilsomme oversettelser* av en rekke bibelske begreper og uttrykk.
Man kan være en lysende og intelligent kristen, og ha både troen og frelsen helt i orden med Gud, men *allikevel* komme i et uføre hva gjelder visse temaer og begreper i Bibelen.
Eskatologi er kanskje den største fallgruven en bibelforkynner kan havne i dersom vedkommende er uvitende om de mangelfulle oversettelsene som råder markedet. Flertallet, om ikke alle oversettelsene, lider av mange feilaktige bruk av ord. Det synes som om oversettere skulle ha brukt feil ord fordi de ikke har oversikt over dette med Guds tidshusholdninger (?)
Men også andre begreper har fallgruver i seg – for eksempel dette med «Misjonsbefalingen» og de tolv apostlers virke i den tidlige jødisk-messianske perioden beskrevet i Apostelgjerningene. Du kan lese min forklaring om disse forhold i min artikkelserie (4 deler) om misjonsbefalingen

her på nettsiden. Grunnet feilaktig/mangelfull oversettelse er hele dette bibel-begrepet blitt totalt misforstått. Jeg kommer bare litt innpå dette temaet nedenfor, slik at du har en «appetizer».
Men nå, altså – dette med Antikrist og et eventuelt verdensherredømme.
Det er så til de grader trist, synes jeg, at eksempelvis den fine og vel gjennomarbeidete boken til Holstad ble belemret med en rekke misforståelser som kaster skygger over hans arbeider. Hans ettermæle fortjener ikke å lide av dette. Men sagt er sagt, og skrevet er skrevet. Jeg *anbefaler hans bok* uansett dette med hvorvidt Antikrist ble antatt av forfatteren som en kommende verdenshersker eller ikke. De divergerende synspunkt forkynnere har om visse detaljer i eskatologisk lære, rokker jo ikke ved deres integritet som ekte troende kristne.

EKSEMPLER PÅ FEILAKTIGE OVERSETTELSER

Feilaktige og mangelfulle oversettelser finner man gjennom hele Bibelen.
Jeg er nødt til å begrense min gjennomgang i disse ting, så ikke denne tiltenkte artikkel skulle begynne å likne et lite leksikon.
For å komme inn i problematikken vil jeg ta mykt utgangspunkt i hvordan den generelle *begreps-verden* var i bibelsk tid.
Var alt som ble sagt og skrevet *fullstendig og helt gjennomført bokstavelig?*
Det viser seg at det ikke er slik. Det kan faktisk variere også, helt avhengig av hva det til enhver tid er snakk om. Sammenhengen som ting er sagt i eller nedskrevet, kan ha *alt å si* for riktig forståelse.
Vi kan begynne med Paulus.
Da han eksempelvis skrev sitt aller siste skriv, Kolosserbrevet, så var dette omkring år 63 e. Kr. – og mange bibelhistorikere og teologer i verden mener at det skjedde *etter* at Paulus var fengslet for andre gang. Dette tror jeg er riktig.
Vi merker oss en ganske så bastant og sterk påstand fra Paulus' side i Kol. 1, 23:
«….og evangeliet har dere hørt, det er blitt forkynt for ***hver skapning under himmelen*** *, og for det er jeg, Paulus, blitt tjener.»*
Var dette en helt bokstavelig framstilling fra Paulus' side?
Svar: Nei, slettes ikke!
Det er ***bevist gjennom historien*** og ved visse skrifter/dokumenter – ett er jo Snorre Sturlasons saga. I kapittel 73 kan en lese om at Olav Tryggvason (den ene av de tre såkalte «kristningskongene») sendte en prest, navnet var Tangbrand, til Island i 997 e. Kr. med ordre om å kristne landet.
Leksikon påstår at kristningen foregikk i Norge fra *omkring* 850 e. Kr.

De tre kongene var Håkon Adalsteinsfostre 935 – 960, Olav Tryggvason 995 – 999 og Olav Haraldsson 1015 – 1025. Den sistnevnte gjorde kristendommen til Norges *offisielle* religion omkring år 1020.
Den kristenforkynnelsen som fant sted var av *katolsk opphav*, selvsagt.
Før den katolske forkynnelsen/evangelium nådde Norden, så vet vi at folket stort sett trodde på avgudene Tor og Odin. Dette lærer man om fra de tidligste skole-klassetrinnene.
Her har vi dermed en utmerket begreps-beskrivelse av hvordan visse ord og uttrykk lett kunne misforstås…nemlig at Paulus skulle ha påstått at evangeliet alt hadde gått *hele jordkloden rundt - til alle, absolutt alle mennesker på hele kloden* – for det er jo det vi kan lese oss til i Kolosserbrevet.
Løy derfor Paulus om sin virksomhet og forkynnelsen av evangeliet? Nei, så visst ikke. Det er bare det at *begreps-forståelsen* til de mennesker som levde og virket i år 63 i det som nå er sydlige Tyrkia, 1958 år etterpå, var annerledes enn måten vi taler/tenker på.
Paulus: Hver skapning under himmelen?
Dette kan bare forklares med at Paulus må ha talt om, skrevet om, at evangeliet hadde blitt forkynt til alle mennesker han hadde *rukket å komme til i tjenesten sin* – det var blitt forkynt til alle de *fremmøtte mennesker* som hadde hørt ham tale. Det kunne i prinsipp ligne for eksempel, en opprømt mann som kommer fra en 80-års bursdag og sier: Det var så fint altså, og *alle menneskene var så begeistret* og glade….men han snakker ikke om alle mennesker i *hele verden*, bare alle de som hadde *deltatt i jubileums-festen.*
Evangeliet var ikke kommet til Norge, Island, Sverige etc. før nesten 1000 år etter Jesu fødsel. Hva med Amerika, Australia, Russland, Kina, Japan…???
Hver skapning under himmelen?
Bokstav-forståelse av Bibelen må være bare ved at man *først* har forbeholdt seg å forstå selve *sammenhengen* – og aldri rått bare ta ett hvert ord for riktig.
I Daniels bok 2, 44 finner vi en omtale, av det vi i kristenheten opp gjennom årene bare kaller for Tusenårsriket – altså et millennium på jord, der en finner at Jesus Kristus skal regjere i Israel ut fra tempelhøyden. Men selv om vi vet at det er snakk om tusen års velde, så bruker Det gamle Testamente evighets-begrepet om disse tusen år:
«Og i disse kongers dager vil himmelens Gud ***opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges.*** *Dette rike skal ikke bli overgitt til noe annet folk (Israel, jødene). Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet.»*
Til betenkelig kontrast finner vi Jesu åpenbaring gitt til sin tjener Johannes på Patmos – som omtaler det øyeblikk da det nevnte riket blir endelig opprettet, Åp. 20, 4:

«Jeg så troner, og de satte seg på dem, og det ble gitt dem makt til å holde dom. Og jeg så deres sjeler som var blitt halshogd for Jesu vitnesbyrds skyld, og ***de som ikke hadde tilbedt dyret eller dets bilde (Antikrist), og som ikke hadde tatt merket på sin panne eller høyre hånd (ref. Åp. 13). Og de ble levende og hersket sammen med Kristus i*** ***TUSEN ÅR****.»*

Her beskrives de martyrer i trengselstiden i Israel som ikke hadde tatt ved tilbedelse av Antikrist og tatt på seg dyrets merke i panne eller hånd. De trodde heller på Jesus, som de tydeligvis også forkynte ut for Israel i trengselstiden *(jeg mener at de må være av de 144 000 stamme-jødene som nevnes i Åp. 7 og 14)* og for dette så ble de drept av Antikrist ved halshogging. De blir reist opp fra de døde ved Jesu komme ned til Israel, slik vi leste.

Og de (antallet nevnes ikke, men det kan være et visst *utvalg/antall* siden det jo er snakk om en regjerings stab) ble gitt å styre og dømme sammen med Kristus.

Dette krever også at jeg siterer hva Jesus lovte Peter og de elleve, Matt. 19, 27-28:

«Da tok Peter til orde og sa til ham: Se, vi har forlatt alt og fulgt deg. Hva skal da vi få? - - - Jesus sa til dem: Sannelig sier jeg til dere: I gjenfødelsen – når Menneskesønnen sitter på sin herlighets trone – da skal også dere som har fulgt meg, ***sitte på tolv troner og dømme (les: styre, geleide) Israels tolv stammer.»***

Åp. 20 og Matt. 19 om at visse troende som fulgte Kristus her på jord skulle sitte og styre sammen med ham i TUSEN ÅR – taler om nettopp dette. De to skriftstedene taler om samme sak. Jesu bruk av ordet *gjenfødelsen* er med tanke på at Israel, gjennom de syv årene med trengselstid (Matt. 24) som nasjon skulle bli gjenfødt, altså det blir en helt ny nasjon.

Allikevel er det skjedd en vesentlig forandring, særlig med hensyn til HVEM som skal styre med Kristus.

Betød dette at Jesus bløffet Peter og de elleve da han talte til dem om å sitte på tolv troner og dømme Israels stammer fra og med hans gjenkomst fra himmelen?

Nei, på ingen måte!

Igjen må vi ta frem en rett bedømmelse av *begreps-forståelsen* – som i dette tilfelle var betinget av flere forhold som skulle slå inn med tid og stunder.

Forklaringen er egentlig enkel: Peter og de elleve ville ha fått dette løftet oppfylt, DERSOM Jesus hadde kommet tilbake i apostlenes levetid.

Men hans gjenkomst var helt betinget av at Israel som nasjon hadde tatt imot ham *først* som deres Messias konge, hele nasjonen, alle som én.

Peter nevner dette i sin pinsetale, samt i hans annen tale, og fra første stund av formante han *Israels folk og nasjon* til å omvende seg til ham som de nå hadde korsfestet, slik at Herren kunne komme fra himmelen med *husvalelsens tider: Gjenopprettelsen av Israel som rett*

nasjon for Gud i henhold til Davidspakten mv. (Apg. 3, 19-21).
Peter pekte på at skulle Jesus komme tilbake, da måtte de *først alle sammen* omvende seg og tro på ham!
Men dette gjorde dem ikke. Omkring 5000 pluss kvinner og barn, var kommet til troen den tidlige tiden i Judea og Jerusalem, så det virker som en anselig folkemengde troende. Men det er langt i fra Israels totale innbygger antall. Tretti år senere, mot slutten av Apostelgjerningenes fortelling, var det antatt et sted mellom 40- til 50-tusen troende i Jerusalem og Judea. Et anselig antall dette også – men ennå bare en minoritet av Jesus-troende, og ikke nok i Herrens øyne til å kunne konkludere med at nå er Israel frelst – hele nasjonen – så Jesus kan komme fra himmelen.
Det gikk galt, for Apostelgjerningene avsluttes med Paulus i Rom, og der den ledende elite i jødedommen som da ble en endestasjon for Guds tilbud om å få kongeriket på jord, IKKE ville omvende seg, men de avviste Jesus på nasjonens vegne, og Gud brøt da med Israel. De falt fra som nasjon.
Apg. 28, 27 viser at de *'ikke ville omvende seg, så Herren kunne lege nasjonen.'*
Dette framstår som en <u>endelig konklusjon</u> sett fra Guds side. Israel ble her gitt opp av Gud på grunn av vedholdt vantro. Og Paulus var den siste som talte til det offisielle Israel på Guds vegne. Fallet resulterte i at Gud ved Paulus' tjeneste, opprettet en ny tidshusholdning: Den med Guds frie nådeevangelium og hemmeligheten, menigheten Kristi Legeme, Ef. 3, 1-9.
Menighetens tid kom altså ikke før *etter* at Apostelgjerningene ble lukket! Omkring år 62-63. Og bare Efeserbrevet og Kolosserbrevet har troslære for menighetens husholdning.
Så Peter og de elleve får ikke sitte på troner og styre i tusenårsriket, men det blir i stedet de beskrevne martyrene i Åp. 20, 4 som skal styre.
Det er disse som levde (og nylig hadde blitt avrettet ved halshogging) i den tid da trengselstiden i Israel raste, som får en umiddelbar oppstandelse så de kan være med Kristus i kongeriket her på jord.
Alle troende som fantes i nytestamentlig tid, ble automatisk medregnet inn i Kristi Legeme og ble således en del av menigheten, til tross for at de opprinnelig – før Paulus fikk åpenbart den nye tidshusholdningen (se Ef. 3, 1-9) – var troende jøder og proselytter som tok til tro på Guds Kongerike for Israel. Deres håp var altså opprinnelig Tusenårsriket, for det var dette alle apostlene talte om.
Atter et eksempel på at vi må ta *forbehold om bokstavelig forståelse* av ord og uttrykk i Bibelen, både Det gamle- og Det nye Testamente.
Uttrykket 'evighet' i Bibelen er grunnet på det greske *Aion,* som betyr *tidshusholdning, tidsperiode, en viss begrenset epoke*.
Da Jesus talte om evigheten i mange sammenhenger, evig liv,

aldri i evighet fortapes, osv. så var hele tiden med hans tjeneste i Israel under den forståelsen at han *talte om sitt kommende kongerike*, det vi nå kaller Tusenårsriket, og ikke i betydningen av 'uendelig tid'. Løftet gitt Israel ved profetene, var og er alltid dette med et Kongerike på jord. Ikke i himmelen! Israels håp om Riket må ikke forveksles med menighetens håp, som er himmelen der nå Kristus sitter ved Guds høyre hånd. Paulus brukte uttrykket fra gresk *Epiuranos* som betyr «Himmelen over himlene». Det er også derfor Paulus formaner i Kol. 3, 1-4 at vi troende skal ha vårt sinn innrettet mot det som er der oppe, i himmelen og ikke ting her på jorden.
Bare menigheten, Kristi Legeme slik Paulus lærer, har himmelen oppe hos Gud (*Epiuranos)* som frelseshåp. Mens Israel hadde Kongeriket på jord som sitt håp.
De eksempler jeg ovenfor har tatt frem, er jo ikke noe som direkte er feil oversetting. Kanskje *aion* er ansett å være i vippe-posisjon, at det kan bety både uendelig tid og en begrenset tidsperiode. Men fordi vi har mange tilfeller der Bibelen forklarer Bibelen, så avklares dette herved med at vi jamfører Åp. 20, 4 med Dan. 2, 44. Det bare viser at det ofte er *feil forståelse grunnet mangel på jamføring av bibel-begrepene, og så om ikke dette var nok – så kommer da på toppen av dette* *feil oversettelse fra gresk/arameisk.* *(Bare Matteus evangeliet var skrevet opprinnelig på arameisk); ordet aion på gresk, har omtrent samme mening som olam på arameisk, og olam blir oversatt med «verdenstid» i diverse bibelleksika.*

FEILAKTIGE OVERSETTELSER I BIBELPROFETIENE

Det finnes såkalte gjengangere i hvilke ord og uttrykk som oftest faller inn under kategorien feilaktig/mangelfull oversetting. Disse er:
Evighet, evig liv, all verden, hele jorden, alle mennesker, og flere andre liknende erke-begreper om tid og sted og folk.
Ett eksempel på feilaktig forståelse/oversettelse av evighets-begrepet var jo ovenfor, vedrørende Dan. 2, 44 om tusenårsriket.
I Åp. 20, 7 og ut kapittelet ser vi AVSLUTNINGEN på tusenårsriket. Og Åp. 21 åpner med å vise en ny himmel og en ny jord! Riket varer ikke evig slik Dan. 2, 44 sier. Bare tusen år.

ANTIKRIST OG DYRETS MERKE

Jeg skal ikke gjennomgå hele Åp. 13 – som taler om Antikrist, kalt dyret, og om den falske profet, kalt det annet dyr.
Men vers 8 er et utmerket eksempel på feil oversettelse; *mangelfull* oversettelse hvis jeg skulle vise mildhet:
«Alle som bor på jorden, skal tilbe det (Antikrist), hver den som ikke har fått sitt navn skrevet i livets bok hos Lammet som er slaktet, fra verdens grunnvoll ble lagt.»

Sitater hentet fra Leiv O. Holstads bok nevnt. Side 134, ut ifra hans forståelse av Daniel 7, 24-27:

…Med andre ord vil vi få se alle verdens land sammenføyet i en tidelt union med ti ledere før Antikrist melder sin ankomst.

Og fra side 139, ut i fra hans forståelse omkring Antikrist i Johannes' Åpenbaring 13, 5-8:

Det som kommer enda klarere frem i denne profetien, er at dette «dyret» skal herske over alle som bor på jorden, bare ikke dem som ikke har navnene sine skrevet i Livets Bok hos Lammet som ble slaktet. Dyrets rike skal altså bli et verdensomspennende rike.

*(**NB**: Min anmerkning, Holstad har antakelig ved en glipp fått med en grammatikalsk feil i linje to «..bare ikke dem som* **ikke** har navnene…» - ordet i rødt er feil, og skulle ikke vært med!)

Bruk av ordet «jorden» i Åp. 13, 8 er feil. Dette taler om en viss *plass, et sted,* på jorden – altså ikke hele kloden, men *landet*, nasjonen Israel i endetiden mens trengselstiden raser i *landet* og denne Antikrist, av Paulus kalt for «den lovløse» og «syndens menneske» og «fortapelsens sønn» - har begynt å forføre Israels folk og begynner å betvinge dem med trusler om døden om de ikke er lydige. Alle som bor i *landet*, er det som skulle stått i vers 8, og ikke *«alle som bor på jorden»*.
Dette sistnevnte stammer fra det greske ordet *kosmos* – som brukes om alt som er skapt: Jorden, land på jorden, distrikter eller provinser på jorden, byer, steder, himmelrommet/universet, mv. Dette ordet er avhengig av å stå i en *sammenheng* som forklarer det.
Ser vi på for eksempel Jesu befaling til de tolv disipler om å *'gå ut i all verden og forkynn'….osv.* så er 'all verden' oversatt fra det greske *kosmos.* Det skulle aldri vært oversatt *all verden*, men heller *'I hele landet'* eller *'I Israels land'*.
For aldri gikk Peter og de elleve ut til jordens mange folkeslag, nei, sier Bibelen, Peter (og dermed hele hans følge og kollegium) var av Gud gitt å tale kongerikets tilbud KUN TIL DE OMSKÅRNE, altså jødene/Israel. Ref. Gal. 2, 7-8. Misjonsbefalingen blir misforstått på grunn av feilaktig oversettelse av ordet *kosmos* fra gresk. Jesus lærte om seg selv at han var KUN SENDT TIL DE FORTAPTE FÅRENE AV ISRAELS HUS, se Matt. 15, 24. Nå må vi begynne å lese Bibelen mer nøyaktig og prøve å huske tingene

i sammenheng.
I Peters tale til en flokk hedninger i Kornelius' hus i Apg. 10, finner vi hans ord om til□□ *hvilke*□□ Gud hadde sendt ut sitt evangelium,
Apg. 10, 36-37:□□ *«Det ord som han sendte til*□□ ***ISRAELS BARN****, da han i evangeliet (om kongeriket) forkynte fred ved Jesus Kristus – han er alles Herre – det kjenner dere, dette ordet som er gått ut over hele JUDEA (Ikke England, Norge, Sverige, Russland, Italia, Tyskland* □□ *m.fl.). Det hadde sin begynnelse fra Galilea, etter den dåp som Johannes forkynte…»*.
Sammenhengen for dette med å forkynne det jordiske Kongeriket (Tusenårsriket) for Israel i aposteltiden, var at det skulle forkynnes kun for Israel, fordi det var□□ *bare Israel som var lovt et slikt rike*, der deres Messias skulle være kongen. Det var ikke et budskap myntet på 'Hele verden' hele jorden/kloden. Bare de omskårne, slik Gal. 2, 7-8 lærer oss. Tanken om verdensmisjon basert på den såkalte misjonsbefalingen, er jo da en beviselig misforståelse!

DET ER DEN STORE TRENGSELSTIDEN I
ENDETIDENS ISRAEL SOM ER HOVEDSCENEN
OG I HVILKEN MAN FINNER ANTIKRIST

Trengselstiden i Israel, beskrevet i Åpenbaringsboken, og dessuten forutsagt av både Daniel og de andre profetene samt av Jesus□□ (Matt. 24ff)□□ og apostlene, er IKKE som om det skulle komme i hele verden og plage alle land på jorden.
Da Gud brukte Moses og Aaron til å sende plagetegn og svære katastrofer over Egypt, så ble ikke hele verden/hele kloden truffet av de samme plagene. Det var bare Egypt som fikk smake pisken på grunn av at de ikke ville gi hebreerne fri fra slaveriet.□□ Men da det tiende tegnet slo inn over Egypt, morder engelen som drepte alle førstefødte, ga Farao opp og slapp dem fri.
Moses profeterte□□ om at en stor trengsel skulle komme over Israel i endens tid, og at□□ fordi□□ de ikke ville ta imot den profet som Gud skulle sende dem, en lik ham selv (Jesus) – så skulle landet derfor rammes av□□ *'Alle Egypts sykdommer'*□□ – om de så hadde vært så tallrike som himmelens stjerner, så skulle de på grunn av deres vantro mot Jesus bli redusert til□□ *'bare en liten*□□ *flokk'*. 5. Mos.□□ 28,□ 58-62 – uttalt i det□□ kapittel□□ vi kaller 'Forbannelsen og velsignelsen'.□□
Esekiel 36, 19-23□□ taler også om den store trengselstid i Israel, og da som en hevnaksjon fra Herren, for å□ *gjenopprette og restituere*□□ Herrens gode navn ved å straffe nasjonen for øynene på alle verdens nasjoner:
«Jeg spredte dem blant folkene, og de ble spredt omkring i landene. Etter deres ferd og deres gjerninger dømte jeg dem. 20: Da de kom til de folk som de kom til,□□ ***vanhelliget de mitt hellige navn,***□□ *og det ble sagt om dem: Dette er Herrens*□□ *folk, og likevel måtte de dra ut av hans land! 21: Det gjorde meg ondt for mitt hellige navn,*□□ ***som Israels hus***

hadde vanhelliget blant de folk som de var kommet til.
22: Derfor skal du si til Israels hus: Så sier Herren Herren: Ikke for deres skyld, Israels hus, gjør jeg det, men for mitt hellige navns skyld, det som dere har vanhelliget blant de folk som dere er kommet til. 23: Jeg vil hellige mitt store navn, som er blitt vanhelliget blant folkene, det som dere har vanhelliget blant dem. ***Og folkene skal kjenne at jeg er Herren, sier Herren Herren, når jeg helliger meg på dere for deres (folkenes) øyne.»***
Dette er ikke en beskrivelse som gjaldt Israels deportasjon til Babylon under Nebukadnesar. Hvis det var det, da hadde det ikke stått *' spredt omkring i landene'* – altså flertall. Babylon var bare ett land. Så i Esekiel 36 peker profeten forbi alt som skjedde etter at Israel fikk lov å reise tilbake fra Babylon etter 70 år i utlendighet, og helt fram til endetiden, ja, til den tid vi lever i nå. Om ikke lenge skal Gud gjennom Den store Trengsel hellige Jesu-navnet som har blitt spottet, baktalt og tråkket på av jødedommen i alle dens år i utlendighet etter de ble spredt av Romerne i år 70. For fra og med år 70 ble dem *spredt ut i landene* slik Esekiel profeterte.
Versene 24-28 vitner om at Herren, etter å ha gjenopprettet sitt hellige navn, vil re-etablere Israel og gi dem landet i eie – og vers 28 taler om en endelig oppfyllelse av at et nytt Israel har fått sitt Kongerike på jord:
«Dere skal bo i det landet jeg gav deres fedre. Dere skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.»
Dermed forstår vi jo klart at dette vers ikke taler om deres tilbakevending til landet i Esras og Nehemjas tid, for her i vers 28 er det endelig. Men de ble jo jaget ut igjen av landet etter tiden med Jesus og apostlene – så vers 28 venter ennå på sin oppfyllelse: Tusenårsriket for Israel. Ved Jesu gjenkomst.
At en trengselstid for Israel snart vil komme, er hevet over tvil. Men her er også poenget mitt, i forhold til de synspunkter som de fleste amerikanske eskatologi forkynnere (i likhet med Leiv O. Holstads bok nevnt) står for, nemlig at det IKKE er en trengselstid som rammer verden som sådan.
Den kommer *et sted* i verden, men *området på kartet* som rammes primært, vil være Israel. Det er dem som blir tukte-straffet på grunn av blant annet deres langvarige spott av Jesus Kristus opp gjennom historien, men også fordi selve trengsels-plagene vil bringe disse ulydige Jesus-hatere (Joh. 15, 24-25: *De hatet meg uten årsak*) på knærne, og tilslutt vil de bekjenne at Jesus er herrenes Herre og kongenes Konge, til Gud Faders ære.
Jer. 30, 7 sier rett ut om dette:
«Ve! Stor er den dagen, det er ingen som den. En trengselstid er det for Jacob. Men han skal bli frelst fra den.»
Jacob fikk jo navnet Israel, etter sin nattlige krangel med Herrens engel da han fikk hoften slått ut av

ledd.□□ (1 Mos. 32, 24-32).
Legg nå merke til hva du nettopp leste ovenfor i sitatene fra Esekiel 36: □□ *Verdens land*□□ vil legge merke til at Israel straffes/tuktes for deres blasfemi i historien.□ Herren helliger sitt navn (Jesus Kristus)□□ *'for folkenes øyne'.*
Altså, verdens land blir□□ ***tilskuere/vitner***□□ til hva som Gud gjør idet han straffe-tukter Israels land med svære katastrofer, asteroider som faller i Middelhavet og sender store ødeleggende tsunamier mot kystbyene Haifa, Tel Aviv og andre. Regn av steiner fra himmelen som knuser alt i dets vei. Vann blir gjort til blod. En asteroid som er giftig som malurt faller på Israel og forgifter vannet så folk sykner og mange dør. Jordskjelv rammer Jerusalem og 7000 dør, osv. □□ osv.
Det treffer Israel, men ikke landene ellers omkring i verden. Det kan sammenlignes med når Moses framkalte lignende tegn og plager da Gud førte hebreerne ut av Egypt, slik jeg sa ovenfor. Bare Egypt ble rammet. Ikke verden rundt. Det er et ufravikelig faktum.□□ Landene i verden blir skrekkslagne□□ *vitner*□□ til hvordan Gud hamler opp med et ulydig og vantro Israel med slike midler som beskrevet. Dette setter nok også en viss ærefrykt for Herren ute i nasjonene!
Ett unntak kan man kanskje tenke seg, og det er at når asteroiden slår ned i Middelhavet (Åp. 8, 7-12) – så vil muligens følgeskader inntreffe og i noe monn volde en del skade langs de tyrkiske og egyptiske kyst strøkene, på hver sin side av det indre Middelhavet. Men dette er ikke dermed å karakterisere som 'den store trengsel' i disse landområdene.□□ (Sjekk min artikkel om asteroiden□□ *Apofis*□ som NASA har under oppsyn ute i rommet!)
Antikrist vil befinne seg i Israel□□ og det er der han vil ha sitt virke, til tross for at denne mannen antakelig vil bli kjent i verden gjennom TV-media og Internett.□□ Tenk deg også virkeligheten slik det vil fortone seg for denne kommende falske messias-skikkelsen når han til sin forskrekkelse vil konstatere at□□ *'himmelen faller i hodet på nasjonen'*□□ der han oppholder seg, og må søke tilflukt i en eller annen kjeller eller annet sikkert sted i Jerusalem eventuelt. Knesset har nok tilfluktsrom under bygningene der en kan redde seg for hva som faller av straffedommer fra himmelrommet.
Det er i tempelet (det da nyreiste tredje tempel) i Jerusalem at han vil sette seg og kreve underkastelse av jødene og deres nasjon. Ikke i FN i New York eller andre internasjonale fora. Antikrist er i Bibelen□□ *bare å finne i landet Israel*, og hans velde vil□□ *bare være innen Israel*. Han vil stenge befolkningen inne bak den 7 meter høye grensemuren som allerede er reist langs vestbredden. Den er ennå ikke sluttført, men vil bli det.□□ Det mangler ennå en fullt ut□□ væpnet vakt- og□□ politistyrke til å vokte muren når tiden da kommer for Antikrists skrekk-regime i Israel.

Her passer det å hente fram Jesu egne ord om denne Antikrist, en falsk Messias, Joh. 10, 10:
«Tyven kommer bare for å stjele og myrde og ødelegge. Jeg er kommet for at de skal ha liv og ha overflod.»
Jesus advarte□□ her mot den kommende Antikrist, Tyven, morderen og ødeleggeren – og kontrasterer ham mot seg selv, - Jesus hadde kommet for å gi nasjonen liv og overflod (i Tusenårsriket lovt ved profetene).
I Joh. 5, 43 kommer Jesus med en karakteristikk om Antikrist, om hvordan han vil stå fram for Israel:
«Jeg er kommet i min Fars navn, og dere tar ikke imot meg. Kommer en annen i sitt eget navn, ham vil dere ta imot!»
Antikrist står fram i sitt eget navn, og ikke i Herrens navn.
Muren som skal sperre Israel inne, gjør det mulig for denne falske messias-skikkelsen å stjele, myrde og ødelegge – slik Jesus advarte om. Det verste her, er at jødene VIL ta imot ham. Han tvinger ikke seg selv på. De lar denne falske messias få slippe til og ta en lederrolle med full adgang til Knesset.□□ Slik kan man i sannhetens navn si at det nåværende Israel og i all overskuelig framtid er å karakterisere som en plattform for Antikrist. Johannes sa at□□ *Antikristens ånd allerede er i verden.*
Man kunne få inntrykk av at muren er for å beskytte Israel mot□□ angrep utenfra, men dette er bare en halv sannhet: Muren har to sider, og den vil bli brukt til å stenge innbyggerne inne slik at Antikrist vil kunne avkreve dem tilbedelse og lydighet og dermed ta på seg det beryktede logoet, dyrets merke, som har magisk tallverdi 666. Ref. Åp. 13.□□ Når de så ikke vil lyde, da begynner han myrderiene og ødeleggingen som Jesus advarte mot.
Visste du at□□ logoen□□ faktisk har ligget 'Hidden-in plain-sight' - like for nesen på verdens folk siden staten Israel fikk sitt flagg? Det er den såkalte Davidstjernen (Heksagrammet) i Israels flagg som er Antikrist-logoet, og som faktisk har magisk tallverdi 666. Eksperter i Babylonsk trolldom og mystikk har bekreftet dette!□□ Historikere sier også at all trolldom og magi, sågar okkultisme, kom ut til Europa ved de babylonske jødene. Deres bok Zohar (Kabbala) er en okkultisme preget bok full av babylonsk hedonisme.

DE TI KONGENE□□ I ÅP. 17□□ VILVÆRE PLASSERT SOM EN FORM FOR GUVERNØRER I ISRAEL I TRENGSELSTIDEN, OG STYRER MED ANTIKRIST

Leiv□□ O. Holstad nevnte□□ disse ti kongene i sin bok, og mente□□ altså at disse representer□□ en□□ *stor verdens-union*□□ som da skal styres av ti ledere (konger) og som da slipper Antikrist til for å lede verden. Se mine to sitater ovenfor fra Holstads bok.□□ Han baserte□□ dette på Daniel 7, 24-27 og profetens syner om et såkalt «fjerde dyr» som hadde ti horn på hodet og blant hvilke et nytt lite horn kom fram, og som vokste seg stort – og er da et bilde på den kommende

Antikrist.
Når vi så går til Åp. 17□□ og studerer de ti konger nevnt i vers 12 og videre – så er det grunn til å plassere disse der Bibelen har plassert dem: I Israel i endetiden.
Jeg må si meg uenig i Holstads påstand□□ i hans bok□□ om at det kommer ti verdens-ledere som skal lede en «One World□ Government» og som får selve Antikrist som topp-leder.
Grunnen til det er nettopp dette at Åp. 17, 12 mv. plasserer Antikrist og de ti konger i Israels land. Ikke i FN eller noen annen plass.
Rammen i Åpenbaringsboken 17 er at det er blitt 'Den store trengsel' i Israel i endetiden, slik Jesus advarte i Matt. 24 – en trengsel så stor som det aldri før hadde vært og heller ikke siden skulle bli overgått av noen ny sådan (Matt. 24, 15-22).□□ Og det er inn□□ *mot avslutningen*□□ av trengselstiden, da Antikrists terror er på det verste.
Åp. 17, 12 (Norsk Bibel 1988) :
«De ti horn som du så, er ti konger som ennå ikke har fått rike. Men de får makt som konger i én time□□ ***sammen med dyret.***□□ *13: Disse har én tanke, og sin kraft og sin makt gir de til dyret.»*
Her leser vi tydelig at de ti kongene (eller som jeg heller vil si, guvernørene) er å finne i det statssystemet som Antikrist befinner seg. De er□□ ***sammen med dyret,***□□ ergo da er de i samme nasjon som dyret: Israel.□□
Antikrist vil ikke bli noen verdenshersker, bare en som søker å ha et jerngrep om det israelske folk i endetiden. Men husk nettopp derfor, at kapittel 17 i Åpenbaringsboken handler jo i hovedsak om□□ **Babylon skjøgen, slik□□ som engelen sa til Johannes –□□** ***'kom, jeg skal vise deg dommen over den store skjøgen'.***
Og i slutten av kap. 16, så ser vi at 'Den store by' – som jo er Jerusalem – rammes av et stort jordskjelv, og topografien i områdene rundt blir omkalfatret. Og Gud kom med dette i hu om Babylon,□□ den store, (Jerusalem kalles altså for Babylon!)
Først altså, så får Johannes vite ved engelens ord, at Gud nå skal vise ham de ting som har å gjøre med Babylon, den store skjøgen, som helt klart er representert ved Jerusalem fordi at byen er hovedstaden i dette skjøgesystemet. Og i denne ramme-forståelsen er det at vi får lære om at skjøgesystemet, Israel i endetiden, vil bli styrt av ti ledere, kall dem konger, eller guvernører – bare ikke kall dem for verdensledere.□□
Ofte i bibelsk eskatologi, er disse ti konger i Åp. 17, 12 framsatt av flere bibellærde som ledere for stater□□ *utenfor Israel,*□□ for eksempel i form av et framtidig EU, eller FN i en ny form – slik som påpekt ovenfor ved boken til Leiv□□ O. Holstad. Jeg har selvsagt forståelse for at alle forkynnere har frihet til å danne et eget syn på bibelske ting, profetiene og hvordan disse vil oppfylles. Og jeg forstår også at eksempelvis Holstad og mange andre fikk□□ dette synet på det som blir hevdet. Det inneholder mye logikk og

fornuft *menneskelig sett*, men dette er ikke alltid nok til å få rett inntrykk av profetier i Bibelen.
Men jeg vil påstå at det altså ikke blir helt riktig, med Antikrist som en total verdenshersker. Det er i beste fall ren gjetning, i verste fall er det ren villfarelse i Skriften hva gjelder de eskatologiske ting.
Det er viktig å forstå selve *rammen for Israels trengselstid i profetiene: Det vil skje med Israels land, og ikke utenforstående stater. Den store trengselstid i Israel, er klimakset i den mosaiske forbannelsen i 5. Mos. 28, for det er satt likhetstegn mellom dette å velge 'forbannelsen' og det å forkaste Kristus. Vi ser også av NT at det var forkastelsen av Kristus som førte til Israels ødeleggelse i år 70. Uten tvil. Ref. Matt. 22, 7 om straffen Gud sendte mot nasjonen for å ha forfulgt og drept 'Kongens utsendinger' – som jo var apostlene. Da de drepte de messianske Jesu etterfølgere, så er dette et utvetydig signal om at de forkastet Jesus.*
En av årsakene til feilaktig tolking av profetier i Åpenbaringsboken blir demonstrert i 17, 2:
*"Med henne (Den store skjøgen i vers 1) har **jordens konger** drevet (åndelig) hor. De som **bor på jorden**, er blitt drukne av hennes horelivs vin."*
*(Merk: Samme tolkingsfaktor må vi også anvende ikke minst i Antikrist-kapittelet, Åp. 13. Selv om det står "Alle som bor **på jorden** skal tilbe Dyret", så er det bare LANDET, altså innen Israel). Dette har vi jo alt sett på ovenfor – at feil oversettelse har dessverre forpurret forståelsen av Bibelens profetier, så vel som mange andre ting i boken.*
Her får man av den dårlige oversettelsen *(jordens konger)* det inntrykk at det er konger i andre land enn Israel. Men disse ti kongene i Åp. 17, 12 er altså som jeg viste til ovenfor, tydelig ***tilknyttet nasjonen Israel innen dens egne grenser*** – det er et nytt system som vi ennå ikke har kunnet spore innen israelsk innenrikspolitikk.
Uttrykket *'Jordens'* skal være *'Landets'*, altså nasjonen Israel. Det kan stå åpent om hvorvidt disse kongene kan komme fra eksempelvis en europeisk nasjon eller union, men de vil befinne seg i landet Israel! Jeg tror også personlig, at disse kongene/guvernørene må være jødiske, uansett nasjonalitet. Jødene er jo ennå spredt i verden. Bare omkring 35-40 prosent har reist til Israel og bosatt seg. Jeg tror bestemt at også Antikrist vil være av jødisk slekt.

DE TI KONGENE ER ET FALSKT JØDISK STAMME SYSTEM

Her er hva jeg tror: De ti konger vil være guvernører, stammeledere, høvdinger…bruk hvilket uttrykk du ønsker, for ***et nytt jødisk stamme system!***
Men dette systemet er ikke et stamme system som blir inndelt av Gud, men av Israels regjering og rabbinere i deres egenmektighet. Det blir et surrogat som vil stå i opposisjon til det *virkelige* stamme systemet som vi finner i Åp. 7,

de 144000 fra de tolv stammene, 12000 fra hver. De sistnevnte organiseres under Elias' og Mose tjeneste i trengselstiden (Åp. 11).
Vi vet av Åpenbaringsboken generelt, at det vil være
1. En falsk profet, kalt for 'Det annet dyr', en som stjeler plassen til den rette profeten, Elias. Åp. 13, 11.
2. En falsk messias, kalt for Dyret og for Antikrist, av Paulus kalt for 'Syndens menneske' og 'Fortapelsens sønn', en som prøver å stjele Kristi plass som konge i Israel.
3. Og så, den tredje faktor, som er blitt oversett av de fleste bibellærde: Det kommer også ***et falskt stamme system,*** *de ti kongene i Åp. 17, 12.* Disse var gitt å få makt sammen med dyret (Antikrist) 'i én time' – som hen speiler på de resterende 3 ½ år av trengselstiden:
«De ti horn som du så, er ti konger, som ennå ikke har fått rike. Men de får makt som konger i én time ***sammen med dyret****.»*
Det er derfor vi finner i Åpenbaringsbokens totale scenario at disse tre faktorene på hver side, en Elias, (*Moses* er er sammen med Elias i Israel i trengselstiden, Åp. 11), og det nye stamme systemet, som er de 144000 i Åp. 7 - står i krig mot den falske profet, dyret Antikrist, og de ti kongene. Disse seks faktorene er hovedaktørene i 'Den store Trengsel' i Israel.
Gud tillater at den sataniske siden (Antikrist, den falske profet og de ti kongene) får et kortvarig overtak: Vi ser at Elias og Moses blir drept i Åp. 11, 7-8 og i Åp. 12 ser vi at de 144000 av det nye *ekte* stamme systemet i Israel (kalt kvinnen i Åp. 12) tvinges til flukt ut i Judeas ødemark. Den antikristelige siden gis et kortvarig overtak.
Når Elias kommer (Mal. 4ff og Matt. 17, 11) for å gjenreise et Guds Israel, blir dette i full opposisjon og som en protest mot dannelsen av Antikristens Israel (Åp. 13ff). Men også Moses er med Elias i dette. Det er disse to profetene i Åp. 11 som faktisk starter opp trengselstiden. De er i Israel fra dag én, for det er disse to som starter opp trengselstiden ved å nedkalle store plagetegn fra himmelen, slik som å gjøre vann til blod og å få regn til å opphøre!
Teksten i Åp. 17 er laget som en gåte som må løses. Jeg vil ikke gå inn i selve gåten som frambringer hendelsene (vers 8 særskilt, og som har skapt stor uenighet blant eskatologer) – men se på selve den *direkteformulerte beskrivelsen*, slik:

> Vers 1 i Åp. 17 peker på at rammen og saken i kapittelet egentlig gjelder *dommen over den store skjøgen, kalt Babylon den store.* Denne skjøgen (bilde på Israels åndelige horelevnet ikke bare i endetiden, men også i tidene før) er Israel. Dette nevnte jeg ovenfor for å få leseren inn i rett forståelse om disse ting.

Peter hadde lest Åpenbaringsboken, og *kaller Jerusalem for Babylon i 1. Pet. 5, 13* – der han hilser fra menigheten i Babylon som sender sin hilsen til adressatene i brevet, de troende messianske jøder i romerprovinsene Pontus, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia. Ingen arkeolog eller bibel-historiker har noen gang funnet at det eksisterte noen messiansk menighet i Babylon (nå Irak). Peter bruker navnet som et *skjellsord om Jerusalem,* byen der Herren ble korsfestet, og som også i Åp. 11, 8 kalles for *"..Sodoma og Egypt..".* Og i Åp. 16, 19, blir den store skjøgen Babylon også kalt ***den store by***, som Gud lot rammes av et svært jordskjelv blant annet. Dette viste jeg også til ovenfor.

Skjøgen sitter (geografisk og topografisk!) *"..over de mange vann…"* – det vil si, hun befinner seg i **god høyde over hav og innsjøer**, noe som er typisk for Jerusalem, som ligger cirka 800 meter over havet. Mer kunne sies, men dette holder nå (Åp. 17, 1).

Deretter ser Johannes i et *åndelig syn*, som utenfra ørkenen, en kvinne som sitter på et skarlagensrødt dyr, som var *fullt av spottenavn*. Dyret hadde *sju hoder og ti horn*. Vers 3. Her ser vi koplingen til Talmud, som er den skriftlige samlete tora-tolkingen hentet fra fariseernes parti slik de lærte i apostlenes samtid. Disse skriftene kom til omkring år 500 e. Kr. I denne læren finner man flere spottenavn mot Kristus, som er referanserammen i vers 3.

Ser vi ut i Åpenbaringsbokens syv segl, basuner og skåler samt i de tre veene, finner vi at jødene i Israel *spotter Gud* for de plager som treffer Israel i trengselstiden. Den kommer fra notoriske Kristus hatere. Den falne jødedom. Samtidig finner vi ut hvorfor nettopp 'Babylon' blir brukt som kallenavn på skjøgen Israel: Det er fra dens tid i Babylon at ***fariseismen oppstod***, for bare ti prosent av jødene reiste tilbake til Israel etter ediktet fra kong Kyros i år 456 før Kristus.

(NB: År 538 f. Kr. som flere bruker, også Holstads bok har dette, - er basert på egypteren Klaudius Ptolemais' beregninger (kalender over oldtidens kongeriker) og som er helt feil; *iranske (persiske) oldtids-dokumenter er bevart og sier at Kyros tok tronen i år* ***456 f. Kr.*** *og umiddelbart gav jødene utreise tillatelsen). Det er kjent at Flavius Josefus også befester dette årstall. Man får jo 82 års forskyvning og feil, når man skal tolke Dan. 9*

om de 70 årukene!□□ År 456 blir riktig fordi Jesus kom til verden og deretter døde på korset i påsken år 28.□□

(Tall bruken/telling av dager□□ her vil gi oss år 27, men man kan tillate en glidning/forskyvning i tiden her pga. den meget kompliserte kalender-beregning i jødedommen som jo baseres på de gjeldende□□ ***måne-fasene*** *□ til enhver tid). Men år 28 er□□* ***det eneste år der alle fire evangeliene finnes å samstemme hva gjelder beskrivelsen av Jesu død og oppstandelse sett i forhold til påsken dette året.□□*** *Fag-astronomien bekrefter også beviselig at år 28 hadde en korsfestelse av Jesus på 14. Nisan, som var onsdag 28. april, fulgt av de tre døgn Jesus lå i gravhulen – som gir oss oppstandelsen på lørdags kveld (lørdag var den 1. mai) like før solnedgang kl. 18.oo i Jerusalem, fulgt av kvinnenes erfaring da de kom til en tom gravhule søndags morgen, den 2. mai. Alt stemmer i minste detalj, og derfor må år 28 trumfe mot år 27). Virker dette vrient?*

Det blir av noen bibeltolkere gjort en kunstig forskjell på Kyros' edikt, at dette bare gjaldt templets gjenreising og ikke Jerusalem. Men da har de glemt å lese Jes. 44, 28 hva Herren åpenbarte Jesaja: «…han□ (Kyros)□□ skal si til□□ Jerusalem:□□ Du skal bygges opp igjen! – og til templet: Du skal bli grunnlagt!»□□ Kyros ga ved□□ ediktet beskjed om at Jerusalem skulle bygges opp igjen, og at templet skulle bli grunnlagt, uten tvil.

Bare år 31 og år 28 har dato og dager som passer evangelienes□□ påske□□ tidsskjema, men år 31 faller bort, fordi da ville Jesus eventuelt ha vært 36 år gammel (i påsken) og fylt 37 år i september. Men□□ år□□ 28 stemmer med at han døde i sitt 33 år (han ville blitt 34 år i slutten av september år 28). Ingen tvil om at Kyros' edikt lød i år 456, som var det år han tok Persias trone.□□ Men altså, tids-glidningen på ett år kan aksepteres.

Nitti prosent av jødedommen ble igjen.□□ Bare drøyt 47 000 reiste tilbake.□□ De fant seg altså til rette i sin utlendighet…og de ble nesten utryddet□□ ved Hamans-komplottet□□ ca.70 år senere, da vi kan lese historien om Mordekai, Ester og Haman i Esters bok (en verdslig historiebok som fariseerklassen har inn□□ sneket i gammeltestamentet, boken der ikke Herrens navn nevnes!).□□ Hadde jødene vært lydige, og reist tilbake da Gud ba dem om det, ville ikke Esters bok ha eksistert.□□

Leiv O. Holstad gav en meget god og riktig beskrivelse av disse ting i sin bok, og nevner blant annet at jødene i Babylon/Medio-Persia hadde innrettet seg så bekvemt med fine hus og velordnete liv, at de ikke syntes det

fristet å reise bort fra dette for å streve og slite med å bygge opp en herjet by og templet der.

Selv om ordlyden i Kyros-ediktet lød at de *kunne* reise hjem, og ikke nødvendigvis måtte – som ved tvang – så kan det ikke være tvil om at Guds mening var at de alle skulle komme seg hjem igjen. Han hadde jo tatt seg bryet med å tale i egen person (inngav sine Guddommelige tanker) til kong Kyros av Persia, og kongen henviste høylytt til at det var Gud som hadde befalt ham å gi jødene fri, ja både i tale og i skrift. Dette kunne bare tolkes på én måte: *Kom dere hjem, mitt folk! Dere er fri.*

Vers 4 framstiller Israel som en vederstyggelighet med *"..sitt horelivs urenheter..".* Dette er i åndelig betydning. Det er i full korrespondanse med Esek. 36 som viser at Herren kommer med straff nettopp fordi denne skjøgen, Israel, har *"..vanæret (vanhelliget) mitt hellige navn blant de folk som dere er kommet til…"* (Esek. 36, 21-25). Esekiel fikk se endetiden da Jesus kommer tilbake, men også at tiden før gjenkomsten ville bli en straffetid pga. Israels ondskap i de to tusen år med deres utlendighet etter romerkrigen i år 70. For i den tiden har Israel modnet i sin synd, de har *vanhelliget Kristi navn* slik de gjør i Talmud, og denne åndelige skjøge får sitt straffeoppgjør med Herren i den store trengselstiden. Talmud er en fariseisk boksamling som kom i år 500 e. Kr. – og på grunn av mye gal lærdom og forvridning av Skriftene, både Tanak og Toraen, samt at Jesu person blir spottet,- så anser nok Herren denne boken å være en vederstyggelighet! Den kommer til å gå på søpla når Jesus har kommet fra himmelen, garantert! Og det samme gjelder selvsagt trolldoms-boken Zohar (Kabbala) – det var denne trolldomsbok som folket kastet på bålet i Apg. 19, 19 etter å ha sett at Paulus kastet ut onde ånder av en av sønnene til presten Skjevas. Mange hadde prøvd å tukte denne besettelsen uten å lykkes, fordi den besatte hadde gjøvet løs på dem med grov vold, - men da Paulus kom måtte demonene gi opp. Dette er det eneste punkt i Apostelgjerningene der en ser en klar kopling mellom djevel-besettelser og lesing av eller bruk av Kabbala-bøker, som er trolldom i Guds øyne. Skummelt.

Vers 5 gir oss navnet *Babylon* like fram, men legg merke til *hvor* på hennes kropp skjøgen har fått sitt navn stemplet: **I pannen!** Åp. 13 viser at alle jøder i Israels land må ta dyrets merke (logo) i **sine panner** eller høyre hånd.

Denne logoen har magisk trolldomsverdi i okkult tradisjon, tilsvarende tallet 666, nemlig Israels såkalte (Kong David brukte aldri noe heksagram som kjennetegn) Davidsstjerne, heksagrammet med sine seks tagger, og som allerede vi ser i Israels flagg. Pannen i dette profetiske ordbildet er symbolsk for nasjonens regjering, ledelse. Det er det fullmodnete fariseiske (talmudiske) Israel underlagt den kommende Antikrist.

"På hennes panne var skrevet et navn, ***en hemmelighet:*** *Babylon, den store (se Åp.16, 19;17, 18; 18, 10 og 18 – og j.fr. med Åp. 11,8 som sier at den store by er Jerusalem, der hvor Herren ble korsfestet!) mor til skjøgene og til stygghetene på jorden."*

Her må vi også anvende min korreksjon som ovenfor, av feilaktig oversettelse, slik at uttrykket *jorden* blir riktig, nemlig LANDET, Israel. Alt dreier seg om Israel og atter Israel i den store trengsel. Åp. 17 og 18 er et konsentrat av den straff som rammer dem fra Herren. Og årsaken er at de har vanhelliget Kristi navn blant de folkeslag de har bodd iblant i de to tusen årene med utlendighet. Og nå har det toppet seg til dom!

> Ikke bare har de modnet i synd, men de framstilles som mordere og forfølgere av Herrens tjenere, Åp. 17, 6 er dystert:

"Jeg så kvinnen (Skjøgen) drukken av ***de helliges blod og av Jesu vitners blod.*** *Og jeg undret meg storlig da jeg så henne."*

Her viser Gud oss i Skriften at Jesu ord i Matt. 23 og fordømmelsen av fariseismen og alt den skulle bli avkrevd av blodskyld, nå blir innkrevet fra denne skjøgen, Israel.

J.fr. Matt. 23, 35: *"Slik skal det komme over dere, alt det rettferdige blod som er blitt utøst på jorden (landet), fra den rettferdige Abels blod like til blodet av Sakarias, Barakias' sønn, han som dere slo i hjel mellom tempelet og alteret."* *Se for øvrig hele Matt. 23 i så måte.*

> Engelen trøster Johannes, som først ikke forstod dette, med at han skal forklare Johannes synet. Vi hopper over vers 8, som nevnt, med sin mystiske gåteform. Men i vers 9 ser vi at skjøgen har en hovedstad som inkluderer syv høyder (fjell).

De sju hoder (vers 3 og 9) er likt med **sju fjell**. Og bare Jerusalem (i forhold til byer i Bibelen), har akkurat sju høyder. Noen har tross dette kastet fram

Roma og pavekirken som denne skjøgen, men Roma har flere enn sju høyder. Her må vi være helt nøyaktige. Dessuten har jeg ovenfor allerede påpekt at Babylon er likt med det Åp. Kap. 16, 17 og 18 kaller *"den store by"- slik forklart fra Åp. 11, 8.*

Det er ingen tvil: Det snakkes om Jerusalem, og landet er Israel. Den nasjon som i flere årtusener har vanæret Kristi navn og vil måtte bøte for dette slik det er gitt i denne store trengselstiden, av profeten Jeremia kalt *Jakobs trengselstid* (Jer. 30, 7).

> Så har vi vers 10, som kan misforstås. For det snakkes om konger, men disse er ikke av de ti kongene i vers 12, også likt de ti horn i vers 3. De sju er *kongeriker fra historien,* som har herjet med Israel, like med bildestøtten fra Dan. 2, og Nebukadnesars drømmesyn.

De fem konger (riker) er Babylon (gull), Medio-Persia (sølv), Grekenland (bronse), Romerriket (jern) – samt Romerriket oppstått igjen (dermed den femte) i endetiden (her kommer antakelig EU inn i bildet, en union på gammel romersk grunn) – det *kan* være (min gjetning) at Antikrist får med sine ti undersåtter fra EU-styret og som aksepteres av Israel pga. at han inngår en pakt med dem, - og i Dan. 2, 44 sies det at det er i *disse KONGERS DAGER (verdensriker utenom Israel), med henblikk på de ti tærne i billedstøtten, at Gud skal opprette tusenårsriket, altså ved Jesu gjenkomst. Han faller fra himmelen som en stor 'stein' og knuser de ti tærne-* ***de ti kongene i Israels falske stamme system****, og dermed blir tusenårsriket en realitet.*

De er også sju konger sier Åp. 17, 10 – og den sjette av disse sier engelen *"..er nå..",* det vil si, det romerske riket som hersket på Jesu og apostlenes tid. I Åp. 17, 10 er det verdt å påpeke at det femte er Egypt, men ikke tatt med i Dan. 2 vel og merke. Egypt var jo der hebreerne var som slaver før Moses førte dem ut. Det var altså før Nebukadnesars tid, for billedstøtten i Dan. 2 teller jo bare fra Nebukadnesars trone. Men Åp. 17, 10 tar med Egypt i regnestykket. Den syvende i vers 10, er Antikrist og hans falske messianske kongerike, nemlig Israel, som også er skjøgen Babylon.

> Vers 11 kan se ut som en gåte: *"Dyret som var og ikke er, det er selv den åttende, og er også en av de syv, og farer bort til undergang."*

Antikrist blir jo drept, men blir vakt til live igjen ved Satans makt, og fyller da denne ledige åttendeplass i selve rekkefølge-regningen Johannes får oppsummert

av engelen. J. fr. Åp. 13, 3. Hvorfor vi nå har fått syv konger ut av de ti (horn) som det var opprinnelig (vers 3) er fordi at Antikrist tar over de mandater som utgjør tre av dem, noe som Dan. 7, 7-8 viser om ham idet vi leser om ti horn i vers 7, og et nytt horn i vers 8 kalt 'lite horn' – og som får *tre av de ti horn til å falle av*. Så Åpenbaringsboken samstemmer på mange områder med Daniel, særlig Daniel 7, Antikrist-kapittelet.

- I Åp. 17, 12 lærer vi at disse ti konger får makt tildelt av Antikrist. (Dette har jeg alt nevnt én gang ovenfor). Han opptar dem under seg som stammeledere kalt konger, og Israel vil ha en slik inndeling i endetiden. Så de 144000, som nevnt ovenfor, i Åp. 7 vil være en opposisjonell bevegelse igangsatt av Gud gjennom Elias og Moses (Kap. 11ff).

Disse 144000 vil jo ikke ta på seg Dyrets logo – og blir utsatt for boikott, de får ikke kjøpe eller selge og går en *martyrdød* i møte om det ikke var for at Gud vil gi dem overnaturlig matforsyning ute i Judeas ødemark (Åp. 12, 6 – der kvinnen er bilde på de messianske troende i trengselen som flykter ut dit). Men en del av disse 144 000 blir allikevel martyrer, se Åp. 20, 4 – og blir valgt til å styre med Kristus i Tusenårsriket. De blir oppvakt fra de døde ved Jesu gjenkomst, leser vi.

Åp. 17, 12 (som alt nevnt én gang ovenfor) viser at de ti konger i Israel gis makt ***sammen*** med Antikrist – men siden tar altså sistnevnte over tre av disses mandat, en politisk manøver for å sikre full kontroll av nasjonen.

Allerede nå i vår tid, ser vi denne boikott-tanken med 666 og Åp. 13 ta *teknisk form slik jeg allerede påpekte ovenfor*: Muren i Judea som er syv meter høy, er ikke bare for å stenge fiender ute.

Dette er bare en halvsannhet. Muren vil komme til sin fulle rett idet Antikrist står fram, og ***stenger Israel inne****, slik at ingen kan unnslippe hans tvangsstyring av nasjonen.* Denne muren vil en dag i framtiden være nærmest hermetisk lukket og umulig å unnslippe. Åp. 13 blir helt oppfylt.

- Åp. 17, 14 peker fram til Jesu komme fra himmelen, der han knuser både Antikrist og hans partnere, kongene. Disse kongene vil føre krig mot Jesus når de ser ham komme på skyen, Åp. 19, 18-21.

Særlig vers 19 må oppklares: Her finner vi atter det

feilaktige oversatte uttrykket *'Jordens'* – som i stedet skulle vært oversatt *'Landets'* – for det står:

"Jeg så dyret (Antikrist) og ***jordens konger*** *med sine hærer samlet til krig mot ham som satt på hesten (Jesus), og mot hans hær (Guds krigsengler fra himmelen)."*

Antikrist og hans partnere med deres hærstyrker blir helt tilintetgjort. Den samme behandling må vi også gi Åp. 17, 18 vedrørende kvinnen (skjøgen Babylon) – der det er feilaktig oversatt med *'Jorden'*. *"Og kvinnen som du så, er den store by (Jerusalem) som har kongedømme over kongene* ***på jorden****".*

Vi forstår nå lett, pga. min forklaring, at dette er Antikrists kongetrone i templet i Jerusalem, som har overherredømme over sine partnere, **disse kongene i Israel, stammelederne.**

Det er altså ikke snakk om å ha kongedømme over hele jorden, men det blir bare i Israel, den nasjon som Gud straffer i den store trengselstiden fordi de vanæret Kristi navn ute i verden i tiden mellom år 70 med Roms krig og til dette skjer (Esek. 36, 21 mv.).

Vers 15 kan synes motsigende til dette, som sier at skjøgen sitter over *"…folk og skarer og nasjoner og tungemål…"*, men dette er ikke nasjoner men *stammer (etnos) - og at det er forskjellige tungemål er intet nytt innen jødedommen, se pinsedag i Apg. 2 der vi finner minst 13-14 forskjellige tungemål blant jødene den gang i Romerriket.*

De fleste bibellærde i vår tid er mye enige om at de forskjellige lands bibeloversettelser er til dels mangelfullt oversatt, hvis ikke direkte dårlig. Misforståelser kommer fort opp dersom man ikke er inne i greske og hebraiske (arameisk) grunntekster. Bibelsk gresk er utrolig vanskelig og man kan bare ty til topp-ekspertisen for å være sikker på riktig språklig forståelse. Jeg kjenner folk som prøvde å studere gresk, men de bare gav opp!

Dermed får vi en etter min mening riktig forklaring (OBS: Jeg sier ikke med dette at jeg er feilfri) - på hvem og hva disse *ti kongene* i Åp. 17 er, og hva det hele går ut på. Det er kort fortalt det *antikristelige endetidens Israel*, under en ny styreform der en falsk messias, Antikrist, har organisert nasjonen som et stammefolk, men uten at Gud har anerkjent dette på noen måte. Israel har hele tiden vært antikristelig, men det nye vil være at *selve Antikristen, mannen, vil komme og bli en statsleder i endetidens Israel. Gud stempler dem som*

Babylon, den store skjøgen – fordi de har faktisk oppholdt seg lengre i Babylon enn de har i selve Israels land!

Konklusjon

Antikrist-skikkelsen i Bibelen, vil være en falsk og derfor uekte Messias – som vil kreve å få Israel som undersåtter og styre dem ved å tvinge en merking på deres panner eller hånd. Det vil brukes forfører-metoder i stor grad, illustrert ved at han tilbyr Israel en pakt og som blir akseptert. Han setter seg i templet og påstår at han er Israels Messias og forlanger å bli tilbedt som deres Gud. Ref. 2. Tess. 2, 4.

Noe verdensherredømme blir det ikke, det er kun en *menneskelig spekulasjon* og har ingen støtte i Bibelen. Rent *nasjonal-politisk* vurdert, så mener jeg, og sikkert mange fler enn meg, at det er utenkelig at Kina og Russland, og ikke minst USA, og enkelte andre nasjoner, vil ville la seg overstyre av et verdensråd med ti ledere og med Antikrist på topp som diktator. Det lar seg rett og slett ikke gjøre!

Antikrist blir henrettet, sammen med den falske profet, ved Jesu Kristi komme til jord idet han avbryter den beskrevne trengselstiden der. Åp. 19, 11-21.

For de som ønsker å se mer nøyaktig på Bibelens ord om Antikrist, så kan du bestille min Word-bok her på nettsiden….se min annonse om bøker til salgs. Den koster bare Kr. 40,- og sendes i email. Du kan også velge i Pdf-format om du ønsker det.